

בֵּית מִשְׁפַּט הַשְׁלָום בְּאַשְׁדּוֹד

04 דצמבר 2019

ת"פ 16-09-64795 מדינת ישראל נ' בורטוקוב

1

2

3

החלטה

4

5

6

מוגש ומסומן נ/3.

7

8

9

10

11

12

מבלי לגרוע בטענות המאשימה בעניין סיבת סגירת התקיק בהליך הקודם והרלוונטיות של המסמך,
יוגש הפרוטוקול ויסומן נ/4 וטענות המאשימה בעניין זה מקומו בסיכומים.

ניתנה והודעה היום ו' כסלו תש"פ, 2019/12/04 במעמד הנוכחים.

עדי איזודורפר, שופטת

13

14

ב"כ המאשימה:

15

16

מבקשת להגשים סיכומים בכתב.

החלטה

17

18

19

20

21

22

23

עדי איזודורפר, שופטת

24

25

ב"כ הנאשם מסכם:

26

27

28

29

30

העברתי על סיכוןיה של חברותי אין לי התנגדות שיוגש ואתייחס לסיכוןיה במסגרת סיכוןי.
ברשות בית המשפט אני מכחח התקיק הזה מטריד את מנוחתי הרבה זמן. אין אתהיל לסכם בתיק זהה ? אני אספר סיפור ברשות בית המשפט : בגיל 14 כשהייתי נער התגלל לידי ספר שנකרא בבית דין של קווונטין ריאינולדס, קראתי את הספר הזה בנשימה עצורה והחלטתי אחורי כו להיות סגורה.

בית משפט השלום באשדוד

04 דצמבר 2019

ת"פ 16-09-64795 מדינת ישראל נ' ברסוקוב

1 החלמתי כך בגל רון בرسוקוב שלא הכרתי או אבל המקרה שלו יוצאה דופן ואני יכול להגיד זאת כי
2 יציגי הרבה אנשים במהלך השנים, ולא ראיתי מקרה יותר קשה, לומר לך מקרים שהאשימו
3 אנשים שטענו שהם חפים מפשע, ראייתה הרבה מקרים, אבל במקרה שיש בו ראיות כל כך חזקות ועדין
4 כל הדרגים של התביעה, כי פניתי אל כל דרגי התביעה, מתעקשים ועומדים על זה למרות שהלפו כל
5 כך הרבה שנים, למרות שמדובר באדם בלי עבר פלילי כזה לא ראייתי.

6
7 אני מבקש מבית המשפט הנכבד שבית המשפט שאני מערכו מאד, שייהיה פתוח לטיעון שלי ותוכל
8 להשתכנע מטעוני, אני יודע בבית המשפט מגבש דעתה מהר, אני מבקש כי בית המשפט יהיה קשוב לתיק
9 כי הנאשם הולך עם הסיפור הזאת הרבה מאד שנים, לפחות משנת 2013.

10 אדם שהוא בלי עבר פלילי הדבר מטריד את מנוחתו משבש אורחות חייו הוא משוכנע שהוא הולך
11 לכלא ודברים אחרים.

12
13 למה אני אומר את שאני אומר, כי באמת הדברים הם כל כך חד משמעיים. הנסיבות שלו, החבלות
עליו הן כל כך בוטות, הדיסק מראה פגעות בכל הגוף שלו, הוא לא מתלונן על האישה, הוא אומר
14 בעדותו הראשונה זו סך הכל אישה, רק אישה, לא רוצה להתלוון עליה, הוא מגן עליה, הוא בוכה 3
15 פעמים במהלך החקירה הראשונה שלו.

16
17 הוא מתאפיין בבכי, ממיר בבכי, כל חייו נהרסו ברורשמי שהיתה הדומיננטית באירוע הזה היא בת
18 זוגתו ולא הוא. זה ברור שהוא ניסה להגן על עצמו ומה שהוא עשה הוא הוציא אותה מהחדר, שהוא
19 משך בגדיה להוציא מהחדר, זה היה הגנה עצמית גרידא ונכנס לסייע זוטרי דברים אין בדבר הזה שום
20 דבר.

21
22 אני בדרכ כל לא מתיחס למה שנאים אומר, אך אחזור בתיק זה ממנהגי ואתייחס לדבריו.

23
24 היה לי רושם שבית המשפט מקבל את הדברים של הנאים בוודאי בפסק הדין בבית המשפט חופשי
25 להחיליט ככל שימצא לנכון, אך התרשםתי כי האיש אומראמת והוא עומד על דוכן העדים ומעיד מה
26 מdam ליבו.

27
28 ראשית הוא אומר לא משכתי לה בשערות הייתה לנו מריבה, רבנו צעקונו, כן, אבל לא, באירוע האחרון
29 היא כפצה עלי עצמו. ברור שהיא לה מניע, היה לה בחור אחר, שבאותו זמן היא כבר הייתה איתנו
30 ביחסים עמוקים. באותו זמן שהיתה איתנו. הוא לא היה מספיק חזק באותו זמן לחזוץ את הקשר,
31 לא היה מסוגל לחזוץ בגל המשפחה, הילדה המשותפת שלהם אולי כי עוד אהבה אותה והיא הייתה
32 כבר במקום אחר, לחלוין, עם הבוחר האחר שהיא הולכת אליו ולא הייתה אליו, והוא רצתה לסיים
33 את הקשר והוא לא. והוא אומר לא רציתי לפרק את המשפחה עמי 26 שורה 2, היה רוצה לדבר לחזוץ
34 את הקשר, והוא אומר לא, רציתי לסגור את עצמי בחדר, והוא בכוח תפסה אותו כנה נתנה לי אגופים

בית משפט השלום באשדוד

40 דצמבר 2019

ת"פ 64795-09-16 מדינת ישראל נברסוקוב

כמו חתולה, ממש בהיסטוריה רציתי להוציא אותה מהחדר. משכתי אותה בבגדים זה נכוון ברוחתי מהבית כי הבניי צריך לברות.

זה ברור שאם המצב היה בתמונה ראי, ז"א שהיא הייתה חבלת כאלת והוא היה טוען שהיא משכה לו בשערות ברור שאך לא היה מגיש כתוב אישום נגדה, ראויים מספיק כתבי אישום להגיד זאת לבית המשפט הנכבד אין דבר כזו תומנתך ראי הפו, והתיק הזה בענייני נקרא לו שיא האבסורד המגדרי שהולכים עם המגדר של האישה, עד הסוף, לא משנה מה, בלי קשר לחלו' הזמן, הרי אחד המקרים חלפו 11 שנים, להביא אדם למשפט פלילי אחרי 11 שנים? כבר שנים ארוכות לא ראויתי תיק שמתנהל אחרי 11 שנים או 6 שנים, האירוע השני.

וגם זה מצד עצמו, שהוא התביעה, הוא גם עילה להגנה מן הצדק, רק זה העינוי של האדם, לפי הנחיות הייעץ המשפטי אין שום הצדקה לדבר הזה, לשוק משפט כל הרבה זמן, לעונתו משך כל כך הרבה שנים.

אני שואל אותו עמי 26 שורה 21 למה אמרת שזו כלום זה אישה, הוא אומר, כי רציתי להגן עליה. וכשהרנו עבരונו שואל אותו אם יש לך חבלות אמרת אין לי כלום, הוא אומר שבאותו זמן לא הרגיש כלום הייתה בשוק.

אני רוצה להוסיף לזה נתון קרייטי, לא אפשרו לו היועצות עם עו"ד האי בי של ההגינות של המשפט הפליל, הכי בסיסי, של אדם שאין לו מושג בחיים שלו שלא היה בחיו בתחנת משטרת ו אף אחד לא מונע לו לדבר עם עו"ד ורנו עבരונו מודה בכך בחיקורתו בבית המשפט וגם רשות שחזור על גבי לבן בעדו, שהוא פונה ומתקשר, אין לו עו"ד פרטי והוא מתקשר לסוגוריה הציבורית אף אחד לא עונה אז הוא מתחילה את החקירה.

כמובן שלפי ההחלטה וההלכות ואגיש זאת בכתב כמוון שאין לזה שום הצדקה שבulous להתנהג בצורה כזו, זה נכון לגבי כל אדם וכל וחומר שהאדם בלי אישום פללי, שאין לו מושג, פעם ראשונה שלו שהוא מተמודד עם המשטרה, והראיה שאחרי שהוא הולך לעו"ד שמנעה אותו מיד ללבת לרופא, רואים את החבלות, מפנה אותו למשטרה שוב שייצלמו ויתעדו את החבלות הללו כל זאת יכול היה לקרות אם היה מתיעץ עם עו"ד ביום הראשון וראיתי את סיכון חברתי עו"ד פרג' שאומרת שאחרי 4 ימים הוא הולך לרופא, כי אתם נהגתם לא בהגינות, התביעה. המשטרה.

כי אתם לא נתתם לו את הזכויות הבסיסיות שלו, אם הייתם עושים כן, היה הולך מיד. עמי 26 למטה אומר כשהתחלתי לשאול קרוב שלו מה לעשות שאמר לו לך לעו"ד הلاقתי, אמר לי כולך כחול לא הרגשתי את זה, תלק עכשו לרופאה ולמשטרה, הلاقתי, פחדתי היתי בשוק, הבניי שזה מסכן אותה אז הפסקי עם זה.

בית משפט השלום באשדוד

ת"פ 16-09-64795 מדינת ישראל נ' ברסוקוב 04 דצמבר 2019

1 אני מזכיר לבית המשפט שהוא אוהב אותה, כל הזמן הזה, והוא לא רוצה לפגוע בה, גם כשהוא מראה
2 את החבלות הוא עושה זאת כי עוזי אומר לו אתה חייב למכת עם זה למשטרה אחרת הוא עצמו לא
3 היה הולך עם זה, הוא הבין שהוא מסתכן בכך שהוא לא עושה את זה וזה הוא הולך למשטרה עם
4 הסיפור.

5
6 אומרת התביעה בסיכון הוא משקר, למה הוא משקר? כי הוא אומר שהרביצו לו אנשים מכירים,
7 כך רשום בתעודה הרפואית.

8
9 מה התביעה ציפתה שהוא יגיד? הוא לא רוצה להפליל אותה, הולך לרופאה, מתuibש מרופאת
10 המשפה שאומר שהיא מכירה אותם, מתuibש להגיד אשתי הרביצה לי. במשטרה הוא לא מכיר אותם
11 הוא אומר בעדות המאוחרת שלו. במשטרה הוא אומר שהיא תקפה אותו, האמת שוגם בעדותו
12 הראשונה הוא מדבר על כך, אבל בעדות השנייה הדבר יותר מפורט.

13
14 מה קרה למשקפיים שלו באותו אירוע? הם נשברו אין מחלוקת על זה, האישה מאשרת זאת בחקירה
15 הנגדית שלה, הוא מאשר את זה בעמוד 27 שורה 14.

16
17 ברור שהמשקפיים שלו נשברו במסגרת התקיפה של בת הזוגו, אותו, המשקפיים נשברו אין מחלוקת
18 על זה גם היא מודעה, אומנם מרחיקה עצמה מהחובלות ואומרת שלא קשורה אליהם, ולא עשתה
19 כלום ולא נגעה בו כך אומרת בבית המשפט, אך לגבי המשקפיים היא מודעה שהיא שברה אותם, כאשרani
20 מטיח בה את זה, היא אומנת אוקי.

21
22 בח.נ. שלו הוא נשאל אם היא ביקשה לצאת מהחדר אומר לא נכון, הופיע היא רצתה להיכנס לחדר
23 שלו והוא ביקש ממנו לצאת מהחדר שלו, לעזוב, נראה שהוא היו בחדרים נפרדים אם כי זה לא עולה
24 בבירור, כך זה נראה.

25
26 ביקשתי לצאת מהחדר, לא יצא, אמרתי תצא בבקשה, תצא, תצא ואז היא קפיצה עלי, רציתי
27 להוציא אותה מהחדר בזמן המכות כבר, זה היה בפתח הדלת.

28
29 מפנה לעמי 28 שורות 1 – 2.

30
31 עמי 28 שורות 1 – 4 שהוא אומר שלמעשה שהוא מושך אותה בגדיה להוציאה מהחדר, הוא מתגונן
32 מפני זה ברור לכל אדם שמותר לו להשתמש באUMENT מינימלי של כוח, הרי אין לאישה אפילו בدل
33 של שריטה, בняgod אליו שכלו חבול, אין לה שום שריטה, סימן, פגע, לא נשבר לה שום דבר, לא נקרע

בית משפט השלום באשדוד

ת"פ 16-09-64795 מדינת ישראל נ ברסוקוב

04 דצמבר 2019

לה שום בגד. כלום. ברור שהוא יכול למשוך אותה כשהיא תוקפת אותו, מAMILA זה זוטי דברים למשוך
בבגד, זה אפילו לא כוח מינימלי.

כששואים אותו למה היא אומרת שהוא משך לה בשערות, אז הוא אומר שימושי מהחברות שלו
אמרה לה את זה היא סיפה לו את זה עמי 28 שורה 8.

כשעורך הדין שלה אמרה לה לעמוד על שלא. כי אחרת ... הרגשתי זאת בכל העדות שלה אמרתי שאם
היא מפחדת שתהיה מופללת נבקש שתהיה לה חסינות אין לנו עניין שייהי לך כתוב אישום שיגרם
לך נזק אך היא העידה פה בבית המשפט כאילו מחר הולכים להגיש נגדה כתוב אישום וזה הסיבה
שלתובעת היא לא מספרת משהו אחר, היא מספרת לה אותו דבר את הגרסה שהוא לא נגע בה, שום
דבר וכל החבלות האלה מהאוור. היא מפחדת שיפתחו נגדה הליכים.

התובעת מטיצה בנאש שאין לה עורך דין בכלל, אומר יש ערכות דין איש שמלואה אותה, עמי 28
שורה 18.

הוא מותאר איך היא הרביצה לו עמי 28 שורה 21.

מןנה ל – נ/2 התעודה הפראית שיש לו קושי בפתחת הלסת שלו שזה توأم את העדות שלו.

האירוע הישן יותר כמובן טוען שהוא זוטי דברים המשיכה בחגורה מה שהוא טוען שהוא לא יכול
להתגונן כי הוא לא זכר שום דבר, החלפו כל כך הרבה שנים, גם כשהוא נחקר החלפו הרבה שנים, היום
בזודאי אנו בחולף 11 שנים, כשהוא נחקר בשורה 29 אמר אני לא זכר את אירוע רבענו ואי
אפשר להאשים אותו בשום דבר. ברור שעדות שנמסרת לראשונה אחרי 5 שנים, היא עדות לא כבושא,
אין לי מילה מתאימה לזה.

הוא אומר, רק הגבתי לה אני לא זכר את אירוע האשון, אני זכר שרבנו, רצנו במדרגות אבל לא
געתי בה. אומרת לו התובעת באותו רגע לא היה לך כתוב אישום רק נחקרת עמי 29 שורה 26.

למה פחדת שתיכנס לכלא, למה חשת מזה אומר, כי בדרך כלל במקרים כאלה מי שאמש זה הגבר.

הוא אמר לי מיד, עכשו תעשה את זה, הכוונה היא לעורך דין, או חבר.

הוא אמר תגישי תלונה עכשו ואחרי זה תALK לרופא, זה עורך דין אמר.

אומרת לו התובעת שהחוקר לא ראה סימני, רם עברון, על גופו, אציין שהליך גדול מהחסינים היו בגבו
או במקומות שבגדים מכיסים אותם, הפתיחה בלסת, אני יודע אם זה המתו מה או שזה קושי בפתחת

בית משפט השלום באשדוד

04 דצמבר 2019

ת"פ 16-09-64795 מדינת ישראל נ' ברסוקוב

1 הלסת. הרופא מצין אודם קל ב – נ/ר. סביר להניח שהוא לא יוכל לראות את ההמטומות האלה אם
2 לא היה מסיר חולצנו וגם לא בטוח שהוא באותו זמן, זה היה ממש סמוך לאירוע.

3
4 הוא אומר בכיתתי הפנים היו אדומים וזהו, סימנים יצאו רק אחרי כמה ימים, אנו לא יודעים متى יצאו
5 הסימנים כי לא יהיה פניו לזה והחוקר בודאי לא בדק זאת ולא עניין באותו רגע, כך שהסימנים
6 האלה הם סימנים ישירים כתוצאה מהאירוע הזה, מצבו הכללי משביע רצון, אודם קל, יש לו נפיחות
7 בגודל 2 ס"מ ומעל המפרק, בזרוע, המטומה בגודל 5 על 5. וגם בקרסול שמאל יש לו המטומה גדולה
8 את כל הדברים לא ניתן לראות כשאדם בחקירה והוא לבוש.

9
10 זה ניתן לראות בבדיקה רפואית ובצילום שבוצע.

11
12 טעונה התובעת ומטיחה בו פעמיחר פעם שככל החבלות לא קשורות למטלוננט ולאירוע, והוא עומד
13 על זה פעם שמה שהוא סיפר זה נכון, זהאמת. היא רצתה באותו זמן להתרחק ממנו ועשה
14 זאת בדרך לא נכונה כך הוא אומר.

15
16 היא רצתה שאפרד ממנה היא באמת לא ניסתה לעשות לי כלום אבל מה שאמרו לה החברות שלה
17 לעשות, היא עשתה.

18
19 כמובן בסוף הח.ג. הוא אומר שהיא רצתה להוציא אותו מהחיים שלה וכך בחרה לעשות את זה.

20
21 אני רוצה להתייחס לעיקר, חקירת המטלוננט:
22 אנחנו היום הגיענו בהסכם ארכוכות את הדוח של אדמוני, אחרי שהتبיעה סיhiba להגיש
23 אותו בכל הגלגולים הקודמים של התקיק ואני שמח שבסוף של יום הוגש בהסכם.
24 הדוח הזה ברגע שmagisim דוח בהסכם זה אומרים שאנו נתונים לו את המשקל המלא שלו, שהדברים
25 שנאמרו לאדמוני אלו הדברים שהטלוננט אמרה בזמןאמת.

26
27 למעשה יש שלוש גרסאות של המטלוננט שהיא מספרת על האלים של רומן כביבול.
28 ואקדים ואגיד שגם אם הייתה אמת ואני חשב כך, גם אם הגרסה שלה שהוא משך בשערות
29 שלה נכונה, הרי זה עומד בכל הכללים של הגנה עצמית וזוטרי דברים, לחילופין והטענה שלנו שכיון
30 שהגרסה שלה ברגע הראשון הייתה אחרת למורי, שונה לחלוthin היא מספרת לאדמוני שהוא מושך
31 אותה בין המטבח לסלון, ככלומר לא כפי שהיא מספרת פה בבית המשפט שהוא מושך בשערותיה
32 ומוריד אותה לרצפה ולא כפי שהיא מספרת במקום אחר, שהוא הוריד אותה לרצפה וזה ממש كذلك.
33 ולא כפי שהיא מספרת במקום נוסף שמשיכת השיער הייתה כדי להוציא אותה מהחדר, ככלומר הדבר
34 היחידי שמיוחס לנאים, משיכת השיער באירוע הרלוונטי, "החדש" זה משיכת השערות וגם פה יש

בית משפט השלום באשדוד

04 דצמבר 2019

ת"פ 64795 מדינת ישראל נ/ברסוקוב

לנו 3 גרשאות. אומרת התביעה אפשר להסתמך על הגברת הזו במאה אחוז, אני מסופק, אני באמות מסופק.

במקום אחד היא אומרת בעי' 10 שורה 17 האם סיפרת לשוטרים שהוא משך אותו מהשערות לרצפה כמו שסיפרת היום, היא אומרת כן, כמו שכחוב, אבל אנו רואים לשוטר אדמוני היא לא סיפרה שהוא משך אותה לרצפה היא ספירה שמשך אותה מהמטבח לסלון וכשהתביעה מסכימה להגשת המסמך הזו אומר שהיא מסכימה שהיא לא אמרה אמות, עי' 10 שורה 17.

התביעה אומרת, זה לא נראה מה שהיא אמרה, הסטירה כי הכל קרוב הבית קטן. אבל בכל הבודאי אי אפשר להלום צו סטירה בטענה שהכל קרוב לא הרי משייכת מהשערות לרצפה כמשיכת מהמטבח לסלון, זה ברור שבאותו זמן יש לה אינטרס אחר להוציאו מהבית כי היא עם אחר, וכך היא אומרת באופן ספונטני לשוטר את מה שהיא אמרה בשלב הראשון, לא זכרת שאמרה את זה, מכחישה את הדברים בבית המשפט שהיא מעומתת איתם והتبיעה לא מיחסת לדבר הזה שום משקל.

כאני שואל אותה לגבי זה בעי' 11 שורה 14 בשלב ראשון אמרת אני לא זכרת, בשורה 10 בשלב שני אומרת, אני לא יכולתי להגיד את זה עי' 11 שורה 14. ז"א שלב האירוע המינורי הזו, משייכת השערות, את זה היא מכחישה מה שמסירה לשוטרים בראש גיסטה.

אני לא מבין מה האינטרס הציבוריפה, להגנה על מתלוננת שהتبיעה לוקחת עצמה ועוטה על עצמה אביר שיריו כשהיא אומרת אני לא רוצה, כתבתני מכתב למשטרה לבטל את ההליך, אני באמות מתבקש להבין את ההליכה הזו עד הסוף כshedobr באנשים נורמטיביים שאינם עבריניים, אנו כבר לא שם.

האמירה של המתלוננת לא אכפת מי יצא מהדירה, עי' 11 – היה לא אמיתי, כי היה חשוב לה מאוד שהוא יעצוב דזוקא את הדירה וכך היא אומרת אני שואל אותה נכון שהגשות צו הרחקתו מהבית ל – 3 חודשים, מושבה, כן, משחו היה צריך לעשות, עי' 11 למטה, ז"א שלא נכון שלא היה אכפת לה, היא נקטה בהליכים משפטיים והוציאה צו הרחקה. היא מכחישה את הקשר עם אותו אחר, אני שואל אותה שתי שאלות כי אני לא אוהב לחפור בדברים כאלה יותר מדי, אומרת לא, הוא היה ידיד טוב וזו, טוענת שלא הייתה לה אליו מערכת יחסים זוגית למרותש הם גרים ביחד עד הדיון עדות הנאש.

לגביה האירוע הישן יותר לפני 11 שנים, היא מודה על דוכן העדים שהוא לא משך בשיער שלה, הוא משך בגדיים שלה.

נגד שפנוי 11 שנים הוא משך לה בחגורה, איפה עבירה יש פה ומה פשר השינוי בדבר הזו ומה הנסיבות שלה דבר הזו האם תקופה אוו קודם או לא, אף אחד לא יודע להגיד לנו, לא יודע להתייחס, פשוט...

בית משפט השלום באשדוד

ת"פ 16-09-64795 מדינת ישראל נ.ברטוקו
04 דצמבר 2019

ואז אני אומר לך כשואלים אותך במשפטה אם את מעוניינת בהוצאה צו הרחקה נגד בעלך, עמי 12 שורה 20 ואילך- אומرت כן, מהר אלך לבית המשפט והיא מאשרת ואומרת נכון.
אני אומר לה ז"א שרצית להרחיק אותו, אומרת, אז מה אני צריכה לעשות ?

ופה זה מدلיך נורה אדומה כשהיא משתמשת איתה לגבי הילדה ואני שואל אותה כיון שאני מרגיש שהיא מגזימה ואני יודע שהוא אב טוב ולא עשה כלום לגבי הילדה, אני שואל אותה אם אי פעם הרים יד על הילדה והתשובה שלה היא חד משמעית, לא, לא, לא מעולם לא.

כלומר גם כשהיא אומרת את הדברים בבית המשפט היא בעצם מגזימה וצובעת אותו בצבע חמור מהמציאות.

אני שואל אותה אם הוא אב טוב והוא אומרת כן, אני פשוט עשיתlei מה צריך לעשות לגבי צו הרחקה. אין יותר מזה, מה אני יכול לקבל מעך יותר מזה במשפט פלילי כשהוא אומר לי דבר זה ?
כל החבלות שאני מעמת אותה בע"מ 13 זה עימות שלה עם כל החבלות בכל הגוף שלו, לפי התעוזות, הדיסקים וכל מה שיש לנו.

היא לא מאשרת שום דבר, היא טוענת שהכל מוכחש, אין בכלל שום קשר שלה לאירוע שלא נגעה בו ולא היה שום מגע ביניהם.

רק הקושי בעדות שלה במשפטה היא אומרת מפורשות בעדותה מיום 26.11.2013 עשיתlei הגנה להשתחרר, ומראה להוקרת, עשיתlei עם הדים ככה, מצינה ידים, ידים פתוחות, ואומרת עשיתlei לו ככה לגוף כדי שייעזב אותו.
 גם שם היא מכחישה את הסימנים הכהולים והחבות.

בניגוד למה שהיא טוענת פה בבית המשפט אין מגע ואני מפנה לעמי 14 שורה 16 כשאני שואל אותה אם נגעת בו באירוע או לא, אומרת לא, הוא היה מצד מאחורה. שיכולתי רק לנסוט להגן על עצמי, ואני אומר לה ניסית ולא הצלחת, היא אומרת נכון ומכיישה כל מגע עם הנאשם, לעומת העדות שלה במשפטה שהיא טוענת שההגנה היא אפקטיבית.

עמ' 14 שורה 26 אני שואל שוב אם ההגנה היה מגע ביןך לבין מהצד שלך, לא. אין מגע. שום מגע. אני שוב שואל אותה לא נגעת בו כלום, לא, זה היה מהצד השני מאחורה. ואגב עוד פעם נשאלת לגבי הגרירה מהמטבח לסלון עמי 14 שורה 34 והוא אומרת לא היה. אין לה שום הסבר לכל הסימנים הכהולים בגוף עמי 15 לעלה, כשהאני שואל ממה זה קרה היא אומרת אין לי מושג, אומרת שכשראתה את התמונה במחשב הייתה בשוק. היא מבצתה בתשוביותיה והדברים חד משעינים, היא הגישה תלונה

בית משפט השלום באשדוד

ת"פ 16-09-64795 מדינת ישראל נ' ברסוקובץ
04 דצמבר 2019

להוציא צו הרחקה, היא תוקפת אותו, טעונה שהוא משך בשערותיה שתהייה לה עילה לבקש הרחקתו
ובאותו זמן הוא מבקש לא להפליל אותה. ואומרת עמי 16 רציתי רק להמשיך לעבוד לטفل בילדה, צו
הרחקה רציתי, זהו. כשהאני שואל אותה על העדות הישנה יותר היא אומרת למה סיפרת במשטרת
שהוא משך אותן בשערות, על כך ביססו את כתוב האישום, אומרת אולי הייתה אי הבנה ביןינו לבין
החוקר לכואורה אבל גם מה פה היא אומרת משך אותה הייתה ברצפה, אין לכך בסיסו, אותו סיפור
לכואורה.

7
8 רם עברון, המשטרה, לא בודקים את הדברים חci בסיסיים, לא מצלים אותו ביום האירוע, אני
9 שואל אותו אם היה לה שיעור קצר, לא יודע לומר לי או מה מצב השיעור שלה, הנאש טוען שהשיעור
10 שלה היה קצר ולא יכול היה למשוך אותו, זה נתן סופר רלוונטי.
11 המשטרה לא תורחת לטעד, צלם את זה שום דבר.
12 אני שואל לגבי עימות מה לא עושים, לא עשו.

13 הוא מבקש להתייעץ עם עוזי לא נותנים. למה לא חיכית עמו זה לבוקר, מшиб אני צריך לחייב זמן
14 סביר, יש הנחות של המטה הארצי, היועץ המשפטי, איזה דחיפות יש בחקירה של אירע
15 מלפני כל כך הרבה שנים ?
16

17 התיק הזה בעיני זוקק לזכוי, היחידה שיכולה לעשות זאת זה מותב זה, העול שנגרם למרים הוא
18 עצום במשך כל השנים האלה ומבקש מבית המשפט לזכותו, הגשתי גם סיכומים בכתב להשלמת
19 פסיקה נוספת אליה אני מפנה בעניין הגנה מן הצדק ואכיפה ברננית.

20 התיק הזה באמת יווש בಗל זה הגשתי פסיקה בצורה כזו רצינית, זה תיק לא מורכב לכואורה אך זה
21 תיק מיוחד בעיני. אני מבקש שבית המשפט יעשה בחוכמותו ותזכה את הנאש מכל אשמה.
22

החלטה

26 הכרעת הדין תימסר鼂דים ביום 26.2.2020 בשעה 08:45.
27 הנאש מזוהה כי עליו להתייצב לדין שם לא כן יכול ויתקיים דין בהיעדרו או שיוצא צו הבהאה
28 בעניינו.
29
30
31
32

ניתנה והודעה היום ו' כסלו תש"פ, 04/12/2019 במעמד הנוכחים.

עדִי אַיְזָנְדוֹרְפֵּר, שופטת

בית משפט השלום באשדוד

26 פברואר 2020

ת"פ 64795-09-16 מדינת ישראל נ/ברוסקוב

לפני כבוד השופט עדי אייזדורפר
המאשיימה
מדינת ישראל

נ ג ז

הנאשם

noc'him:

ב"כ המאשיימה – עו"ד רפי עמוס.
הנאשם ובא כוחו – עו"ד סagi זקס.

פרוטוקול

הערה: בית משפט מוסר עותק מהכרעת הדין לצדים.

בפתח הכרעת הדין אציוון, כי מצאתי לנכון לזכות את הנאשם מן העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

כתב האישום ותשובה הנאשם

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המ夷יח לו שתי עבירות של תקיפה סתם של בן זוג, לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין, תש"ז-1977 (להלן: "החוק"). על פי המתוואר בחלוקת הכללי של כתב האישום, במועד הרלבנטי היו הנאשם וגבי אולגה ברוסקובה (להלן: "המתלוננת") נשואים מזה 13 שנים, הוריהם לילדה משותפת, והתגוררו תחת קורת גג אחת.

2. בתאריך 16.11.13 ב深深地 לשעה 18:00, במהלך שיחה של הנאשם והמתלוננת על הליך הגירושים שלהם וחלוקתרכוש, גידף הנאשם את המתלוננת, ותקף אותה בכך שאחז בכוח בשערות ראשה ומישך אותה מוחץ לחדר בדירה, בעודה צועקת וובכה (להלן: "האיירוע המרפזי").

3. עוד צוין בכתב האישום, כי חמש שנים קודם האמור, במועד שאינו ידוע במדויק למאשיימה, במהלך בין הנאשם למטלוננט, בנסיבות המשותף הקודם, לאחר שהמתלוננת יצאתה מן הבית, יצא הנאשם אחריה, ותקף אותה בכך שאחז בכוח בבדיה ובשערות ראשה, משך אותה בחזרה הביתה והשליך אותה על הרצפה (להלן: "האיירוע הקודם").

4. ביום 31.10.16 השיב הנאשם לכתב האישום וכפר במיחס לו. הנאשם אישר כי התפתחה ביניהם המטלוננט וכיותה. לטענתו, הרקע לדברים היה בגין מתלוננט, רצונה לעזוב אותו עבור גבר אחר ולפנותו מן הדירה. הנאשם טען כי הוא זה שהותקף על ידי המתלוננט, ניסה להתגונן מפניה, להפסיק את התקיפה, ומשך בבדיקה בזמן שהיא ניסתה להוציאו מן החדר והכתה

בית משפט השלום באשדוד

26 פברואר 2020

ת"פ 64795-09-16 מדינת ישראל נ/ברסוקוב

אותו באגראופים בפנים. הנאשם הבהיר כי משך בשיערה של המתלוננת, והיפנה לכך שלמתלוננת שיער קצר מאד.

ה הנאשם טען כי פעל מתוך הגנה עצמית, וכי השימוש בכך מצדדו היה מינימלי, ועולה לכדי זוטרי דברים.

באשר לאיירוע הקודם, כפר הנאשם כפירה כללית, וטען כי מדובר בעדות כבושה. להשלמות התמונה יצוין כי ביום הנאשם והמתלוננת גרו שרים, מתגוררים בעירם שונות, והמתלוננת אישרה כי הנאשם מקיים קשר סדייר ורציף עם בתם המשותפת, ונושא בתשלומי המזונות.

עדות המתלוננת

בעודותה, אישרה המתלוננת כי בערב קרות האירוע התפתחה בינה לבין הנאשם "סקסוך", הוחלו קללות, "וורומן פשוט תפס אותו בשיער, משך, לכיוון הרצפה, ואני בכיתי, והייתי בסטרס" (עמ' 9, שורות 15-16), ובמהמשך: "הוא תפס אותו מאחורה, בשיער חלק האחורי של הקודקוד, הוא היה על ידי ואני נמשכתי אחורה עד הרצפה, ונשארתי שם על הרצפה" (שם, שורות 20-21).

בחקירתה הנגידית מסרה המתלוננת כי באותה התקופה, חיו היא וההaint בדירות נפרדים בדירה. האירוע אירע באחד החדרים, אשר שימש בעבר שותף נוסף בדירה, חדר אשר מצוי מול חדרה של המתלוננת (עמ' 10 שורות 20-26, עמ' 11 שורות 1-2).

אלא שבנ/3, דו"ח פוליה שמילא רס"ל אדמוני אשר הגיע למקום מיד בסמוך לאחר האירוע צוין כך:

"**פגשו את אולגה... שטעה שהיומ בעלה רומן... תקף אותה בכך שמשך לה בשיערות וגרר אותה מהשיעור. מהסלון עד למטבח וקילל אותה...**"

כשעומתה המתלוננת עם הסטייה בין גרסאותיה ענתה:

"**אני לא יכולתי להגיד את זה, מה שאני סייפרתי במשטרת היה נכון, אני לא אמרת עוד מהهو בנוסך. אני פשוט פנית ואמרתי כי אני צריכה עזרה צו הרחקה. זה היה חשוב לי כי חשוב צו הרחקה**" (עמ' 11, שורות 15-16).

בעודותה, בהתייחס לשטייה זו, טענה המתלוננת כי המצב ששרר בינה לבין הנאשם באותו העת לא אפשר להם, לשיטטה, להמשיך להתגורר באותה הדירה, ומטרתה הייתה להביא להפסקת הביעיות שהתעוררו ביניהם. המתלוננת טענה כי מבחינתה לא היה משנה מי מהם יעזוב את הדירה, אישרה כי רצתה להרחיק את הנאשם ממנה ומבתיה, וטענה כי רצתה להגן

בית משפט השלום באשדוד

26 פברואר 2020

ת'פ 16-09-64795 מדינת ישראל נ' ברסוקוב

על עצמה ועל בתה. אלא שבהמשך חקירותה אישרה המתלוננת כי הנאש מעולם לא הרביץ לבתים המשותפות, וכי הוא אבא טוב "אני פשוט עשית לפי מה צריך לעשות. קיבל צו הרחקה, וזהו." (עמ' 12, שורה 32).

המתלוננת הכחישה את טענת הנאש כי גרמו לו חבלות כתוצאה ממעשה בערב האירוע, וכן הכחישה שהכתה את הנאש בפניו או שבעתה בו ופגעה בו. כשהתבקשה להתייחס לתמונות המצלניות על חבלות שנגרמו לנאים, טענה כי מדובר בחבלות שאין קשורות לאירוע ואינה יודעת כיצד גרמו לנאים. המתלוננת מסרה בחקירתה הנגידית שלא הייתה מעוניינת להזיק לנאים, ולמעשה, כפי שהובהר לעיל, מטרתה הייתה לקבל צו הרחקה: "צו הרחקה אני רציתי, חשבתי شب席ל זה אני צריכה לחזור על התלונה, מאז לא הייתה לי כוונה לעשות נזק לרומן..." (עמ' 16 שורות 13-12).

אשר לאירוע הקודם העידה המתלוננת כי לאחר שיצאה מדירתם המשותפת, בעקבות ויכוח שניטש בין הצדדים, משך אותה הנאש חזורה, בבדיה (עמ' 13, שורות 13-7). כשבועמה עם גרסתה במשטרה, שם טענה כי הנאש משך אותה באירוע הקודם בבדיה ובשערות ראשונה והשליך אותה על הרצפה, טענה כי ייתכן ומדובר באירוע הבנייה.

לשאלת מודיע סיפרה אודוט האירוע היישן, מסרה כי היא השיבה על שאלת השוטר בדבר אירועים דומים קודמים, ולא זכרה האם סיפרה לקרויביה אודות אותו אירוע.

עדים נוספים מטעם התביעה

מטעם המאשימה העיד רס"ר רון אברון, אשר חקר את הנאש תחת אזהרה (ת/1).

העד לא זכר את האירוע והעיד מן הכתוב. העד אישר כי הנאש נחקר מבלי שקיבל יעוץ מעוי"ד, חרב בקשטו לעשות כן, וזאת מאוחר ולטעתו לא היה מענה בסוגוריה הצבירית, והשעה הייתה שעת לילה מאוחרת. עוד אישר העד כי הנאש טען בחקירתו שהמתלוננת הרביצה לו בפנים, אולם לטענותו, לא הבחן בחבלות על פניו, ולא ידע להסביר כיצד בצילומיו בתחנת המשטרה, יוממים לאחר חקירתו, ניתן להבחן בחבלות על גופו. העד אישר כי במהלך חקירתו, התאפיח הנאש בבכי.

כשנשאל מודיע לא נערך עימות בין הצדדים, ומודיע לא צולמה המתלוננת במסגרת חקירתה, לא ידע למסור הסבר, וזאת בעיקר ביחס לטענה כי המותלוננת בעלייה שיער קצר (קצוץ).

בנוספ', הוגש בהסכמה המסמכים הבאים:

א. **ת/1 - חקירת הנאש מיום 16.11.13.** מעבר למפורט לעיל, מסר הנאש בחקירתו כי נשאר עם המתלוננת לטובת בתם המשותפת, וכי היה עליו לעזוב קודם לכך, לאחר

בית משפט השלום באשדוד

26 פברואר 2020

ת"פ 16-09-64795 מדינת ישראל נ' ברסוקוב

1 שהמתלוננת ביקשה ממנו לעזוב את הדירה מספר פעמים, ואף סיפרה לו שהיא נמצאת
2 במערכת יחסים חדשה.
3

4 בחקירהתו, פירט הנאשם כי באותו הערב התפתח ויכוח בין הנתבעת, במהלכו
5 ביקש ממנה לצאת מחדרו. המתלוננת דרשה ממנו לצאת, והוא נכנסה לחדרו והכתה אותו
6 בפניו, באגרופים. בחקירה מסר הנאשם כי אין לו חבלות, וכי נמלט מן הדירה, תוך שהוא
7 מותיר אחריו את משקפיו ותיקו. הנאשם טען כי לא עשה דבר למתלוננת וכי רק צעק
8 עליה. לטענתו, הוצאה אותה מן החדר תוך משיכה בגדייה, כל זאת בזמן שהיא מכיה בו
9 באגרופיה. הנאשם הכחיש כי נגע בשערת של המתלוננת.
10

11 עוד טען הנאשם בחקירהתו כי חודשיים קודם למסרה לו המתלוננת שישייה מערךת
12 יחסים עם גבר אחר, עימו היא מעוניינת להתגורר.
13

14 לגבי האירוע הקודם, טען הנאשם כי במהלכו לא משך בשיערה של המתלוננת אלא משך
15 בחגורתה והכנסיס אותה לדירה.
16

17 ב. ת/2 - תלונתו של הנאשם במשטרת מיום 19.11.13. באותו מועד, שלושה ימים לאחר
18 שנחקר בגין האירוע המרכזי, פנה הנאשם למשטרת וטען כי לא הגיע תלונה נגד
19 המתלוננת כבר ביום 16.11.13, עת נחקר במשטרת, בשל סערת הרוגשות בה היה מצוי.
20 הנאשם טען בתלונתו כי לאחר החלפו יומיים מן האירוע, הבחן בסימני חבלות על גופו,
21 ואז פנה למשטרת להגיש תלונתו בגין התקיפה שהותקף על ידי המתלוננת. בת/2 צוין כי
22 החקירה הבחינה בסימנים כחולים על זרועו השמאלית של הנאשם, מצד שמאל של גבו,
23 וכן בסימנים כחולים בכף רגל שמאל. הנאשם ציין כי עקב מצבו הנפשי בחקרתו, לא ציין
24 כי אשתו תקפה אותו גם בגופו ולא רק בפניו, ולאחר שהתייעץ עם עו"ד, פנה בתלונה
25 למשטרת.
26

27 ג. ת/3 - דו"ח פעלת השוטר רס"ל אדמוני שלומי מיום 16.11.13 בשעה 08:08. מעיון
28 בדו"ח פעלת עולה כי בעקבות האירוע, הגיע אמבולנס למקום, ואולם האישה לא הייתה
29 מעוניינת לקבל טיפול רפואי. כפי שפורט בסעיף 6 לעיל, המתלוננת מסרה לשוטר תיאור
30 של האירועים, ונלקחה לתהנה לצורך הגשת תלונה. חברתה נותרה בדירה יחד עם הבית,
31 והונחתה לא לפתח את הדלת לנאים, אם וכאש יחזור לדירה, אלא להתקשר למשטרת.
32

33 ד. ת/3 - דו"ח פעלת השוטר רס"ל שמואל זורנו מיום 16.11.13 בשעה 06:06. מעיון
34 בדו"ח הפעלת עולה כי חברתה של המתלוננת, שנותרה בביתה עם בתה, התקשרה

בית משפט השלום באשדוד

26 פברואר 2020

ת"פ 16-09-64795 מדינת ישראל נ' ברסוקוב

למשטרה והודיעה כי הנאשם חזר לדירה ומנסה להיכנס, וביקשה שתגיעו למקום ניידת. כשגיעה הניידת למקום, מסרה חברותה של המטלוננט כי הנאשם עזב כבר את המקום והציגה לבקשת השוטר, תמונה של הנאשם. ב巡视ות באזור נמצא הנאשם, עוכב ונלקח לתחנת המשטרה להמשך טיפול חקירות.

ה. נ/2 - אישור רפואי של הנאשם מיום 20.11.13. מאישור זה עולה כי נמצא על גופו של הנאשם אודם כל בלוע, קושי והגבלה בפתיחה הפה, נפיחות ברקה השמאלית, אודם בלחמיות, המטומה בזרוע שמאל, המטומות באזור הצד השמאלי והמטומה בקרסול שמאל. הנאשם טען בפני הרופאה כי ביום 16.11.13 קיבל מכות מאנשים מוכרים ("מכירים" במקורו), בראש, במרפק שמאל, כתף שמאל, במוותן שמאל, בכתף הרגל ומשקפיו נשברו. הנאשם הופנה להמשך בירור על מנת לשולב שבר, והומלץ על טיפול בכדרויים.

מעבר לכך, לבקשת הצדדים, ביום 13.12.17, מסר ירון זיו, שוטר במז"פ, עדות בפני בית המשפט, במסגרת הוגש דיסק המתעד את חבלות הנאשם, כפי שצילם העד. מעיוון בתמונות עולה תיעוד של שלוש המטומות בגבו של הנאשם, באזור המותן, בזרוע השמאלית, וברגלו השמאלית, באזור כתף הרגל, במספר מקומות.

פרשת ההגנה

ביום 18.7.18 התיציב הנאשם בפניbihמ"ש, למסירת עדותו. סנגרו ביקש כי העדות תימסר שלא בנוכחות המטלוננט, אשר הופיעה לדיוון, למרות שלא זמנה, לאחר ומסרה עדותה בדיון קודם. בהסתמכתה, יצאה המטלוננט מן האולם, ולא נכחתה בו בעת שה הנאשם העיד.

בעודתו מסר הנאשם כי המטלוננט ביקשה לשוחח עימו, שכן באותה העת כבר חיו בanford מספר חודשים, והמטלוננט אף סיפרה לו כי היא נמצאת במערכת יחסים חדשה. הנאשם לא רצתה בפרידה, וניסה להימנע מקיים השיחה, לאחר וחש נסער. הנאשם ביקש להסתגר בחדרו, ולטענתו, על רקע זה התפתחה מריבה ביןו לבין המטלוננט, במסגרתה צעקו האחד על השני, והמטלוננט קפזה עליו, תפסה אותו בכח והלמה בו בגיןOPS "כמו חתולה ממש בהיסטוריה" (עמ' 26, שורות 5-4). הנאשם טען כי ביקש להוציא את המטלוננט מחדרו, משך אותה בגדים וברחמן הדירה, לאחר והמטלוננט צעקה שתזמין משטרת, וכדבריו, "ברוחתי מהבית פשוט".

הנתני שצורך לברוח פשוט (שם, שורה 6).

ה הנאשם טען כי המטלוננט ניסתה בכח להיכנס לחדרו, והחללה להכוות אותו, בלסת, בפנים, עם הרגליים, "יכל הכוונים" (עמ' 26, שורות 13-15). הבהיר כי משך למטלוננט בשער, ואולם טען כי רצתה להוציא אותה מחדרו ומשך אותה אל מחוץ לדלת. לטענותו, האירוע אירע בפתח

בית משפט השלום באשדוד

ת"פ 64795-09-16 מדינת ישראל נ' ברסוקוב

26 פברואר 2020

דلت חדרו, ובמהלך המכוות שחברטה בו המתלוונת, משך אותה הנאשם אל מחוץ לחדרו, כהגנה עצמית, כאשר במהלך האירוע נשברו מזקפיו.

הנאשם העיד כי בתחילת, לא מסר פרטים אלה במשטרה לאחר ובקש לגונן על המתלוונת, וכן מאוחר והיה שרווי במצב של הלהם (עמ' 26, שורות 21-28). הנאשם אף טען, כי החוקר לא יכול היה להבחין בחבלות בפניו מאוחר ופנוי היו אדומות ונפוחות מבכיו, מה גם שהסימנים והחבלות הופיעו מספר ימים לאחר מכן. עוד ציין, כי גם לרופאה שבדקה אותו נמנע מלמסור כי הוכחה על ידי אשתו, מלחמת בושה (עמ' 27, שורות 7-8).

בעזרתו מסר הנאשם כי לאחר שחודש הקשר בין הצדדים, מספר חודשים לפני מותן עדותו בתיק בפני בית המשפט, התוודתה בפניו המתלוונת כי בעצת חברותיה, מסרה את הפרטים במשטרה כפי שמסירה, ובעיקר בקשר למשיכה בשער, וזאת על מנת להביא להרחקתו. הנאשם טען כי המתלוונת נועצה בעורכת דין, שייעצה לה לדבוק בגרסתה, ולמעשה נקטה בדרך זו על מנת להביא להרחקתו מחייה ולסיום הקשר ביניהם, כפי שאכן קרה בפועל.

באשר לאירוע הקודם, טען הנאשם כי בסך הכל מדובר בריב ביןיהם. כשבועות עם גרטשו במשטרה לפיה טען כי משך בחגורה של המתלוונת והכניסה לדירה השיב כי אין זו זוכר את האירוע, פרט לכך שהוא. עוד הוסיף כי על פי זיכרונו במהלך האירוע רצו במדרגות, אולם טען כי לא נגע במתלוונת.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את עדויות העדים, ועיינתי מכלול הראיות שהוצעו לתיק ביהמ"ש, באתי לכל מסקנה כי יש להעדיף את גרסת הנאשם על פני זו של המתלוונת, ולהלן אפרט נימוקי.

לדידי, גרסתה של המתלוונת נותרה עומומה, מעורפלת ובלתי ברורה, וטענה בכללות כי הנאשם עשה שימוש בכך כנגדה, בכך שמשך בשערה והצמיד אותה לרצפה.

מנגד, גרסת הנאשם הייתה מפורטת, ברורה ועקבית, והשתלבה במצב העניינים בין לבין המתלוונת במועד הרלבנטי. הנאשם תיאר את מצב היחסים בין הצדדים באותה העת, ומספר על רצוניה של המתלוונת להביא לשיטים הנישואין עימיו. הנאשם לא ניסה להרחק עצמו מן האירוע, אלא ציין בהגינות כי בערב האירוע המרכזי ניסה להימנע מקיים שיחקה עם המתלוונת, לאחר והדבר גרם לו לsurf על רגשות, בעוד שהמתלוונת התעתקה לקיים את השיחה.

בית משפט השלום באשדוד

26 פברואר 2020

ת"פ 16-09-64795 מדינת ישראל נ/ ברסוקוב

על רקע דברים אלה, תיאר הנאשם כיצד ניסתה המTELוננטה להיכנס לחדרו על מנת לקיים את
2 השיחה למטרות סיורבו לעשوت כן, וכך ניסה להרחקה מהחדרו, וכן פירט את השימוש בכך בו
3 נקיטה המTELוננטת כלפיו, ובתווך כך אגראפים. הנאשם אישר כי השימוש היחיד בכך שעה כנגד
4 המTELוננטת היה בניסיון להרחקה ממנו, וזאת באמצעות משיכת בגדיה, הכל על מנת
5 להרחקה מהחדרו. על פי גרסתו המפורטת של הנאשם, אירע האירוע בחדרו, ובכונסה אליו.
6 לעומת זאת, גרסת המTELוננטת לوكה בחוסר בכל הנוגע לפירוט סדר אירועים, עולה ממנה
7 סטירה בין הגרסאות שמסרה באשר למקומות האירועים בדירה, והTELוננטת הסתפקה בטענה
8 כי ביןו לבין הנאשם התפתח וכיוכו, במהלך עשה הנאשם שימוש בכוח.
9

10 מעבר לעובדה כי גרסתה לכתה בחוסר פירוט, והיתה תמציתית באופן שמעלה תמייהה באשר
11 לדלות פרטיה, למעשה ניתן להיווכח כי המTELוננטת מסרה גרסאות שונות באשר לאירועי הערב
12 והשימוש בכך בו נקט הנאשם כלפיו.

13

14 כך, בגרסהה הראשונה של המTELוננטת, אשר נמסרה לשוטרים שהגיעו למקום האירוע, נ/3,
15 טענה המTELוננטת כי "בעל... תקף אותה בכך שמשך לה בשיעורות וגרר אותה מהשיעורות.
16 מהסלון עד למטבח וקילל אותה".

17 אלא שבהמשך, בתולנה שהגישה (אשר לא הוגשה כראייה לתיק ביהמ"ש) ובעדotta בית
18 המשפט, טענה המTELוננטת כי האירוע התרחש באחד החדרים בדירותם של בני הזוג, חדר אשר
19 שימש בעבר שותף שגר עם, כך בעמ' 10 שורה 18 ואילך :

20 "ש. זה היה בתוך החדר, נכון?

21 ת. נכון.

22 ש. איפה חדר?

23 ת. היה שם שלושה חדרים, יותר 4. באחד מהם. בז'וק מול החדר שלי, אני גרת
24 בפרד הינו כבר בתהליך גירוי... הוא גר בחדר שלו ואני בשמי.

25 ש. איפה זה היה?

26 ת. זה היה חדר שגרנו קודם עם שותפים...

27 ש. כשאת אומרת שהוא משך אותו בשיעור לרצפה זה היה בחדר של השותף?

28 ת. כן.

29 ש. את בטוחה בזה?

30 ת. כן. על יד הדלת."

31 וודוק, תיאורה של המTELוננטת באשר למקומות האירועים, כפי שנמסר בבית המשפט, להבדיל
32 مما שמסרה לשוטרים אשר הגיעו לדירתה בערב האירוע, עולה בקנה אחד עם הגרסה
33

בית משפט השלום באשדוד

26 פברואר 2020

ת"פ 64795-09-16 מדינת ישראל נ' ברוסקוב

1 המפורטת שמסר הנאשם, לפיה האירוע החל בעת שהמתלוננת עמדה על קיומם השיחה,
2 הנאשם ניסה להימנע מכך, והמתלוננת פנתה אל חדרו כדי לשוחח עימו, למטרות סיירובו.
3 הנאשם מסר כי אכן ניסה להרחיק את המתלוננת מהחדרו בניסיון להימנע מקיום השיחה
4 בינויהם, וגרסה זו משתלבת היטב בתיאור לפיו האירוע אירע בכינסה לאחד החדרים.

5 כפי שפורט לעיל, כshawmutah המתלוננת עם השוני בין הגרסאות בהираה בתשובתה כי מטרתה
6 הייתה להרחיק את הנאשם מן הדירה, וכי סבורה שעלה ממנה לעשות כן עליה לחזור על התלונה
7 במשטרה, ועל כך יורחוב בהמשך. מכל מקום, תשובה זו אינה מתמודדת עם הסטיירה העולה
8 מן הדברים.

9 מעבר לסתירה המהותית בגרסת המתלוננת באשר למיוקם האירוע בדירות הקיימים, אף בכל
10 הנוגע לאירוע הקודם, שאירע לטענותה בשנת 2008, מסרה המתלוננת גרסה מתפתחת.
11 ראשית, יצוין כי מדובר בעדות לבושה. גם אם ניתן מצד המתלוננת הסבר מנייח את הדעת
12 לעצם כבישת העדות במשך שנים, ברור כי לחלוּז זמן קיימת השפעה על זיכרונו
13 העדים.

14 והנה, גם ביחס לאירוע זה, בעוד שבמשטרה מסרה המתלוננת כי במהלך זיכרונו באירוע בינויהם
15 בעבר, יצאה מן הבית כדי להתרחק, הנאשם יצא אחריה משך אותה בגדיה ובשיירה והשליך
16 אותה על הרצפה בדירותם, בעדותה בפני בית המשפט טענה כי לא כך היה. לטענותה, גם
17 באירוע הקודם משך אותה הנאשם בגדיה, כפי שתיארה בעמ' 9 שורות 33-34, ויתכן והיתה
18 אי הבנה (עמ' 17 שורה 1 ואילך).

19 גרסתה של המתלוננת ביחס לאירוע זה הייתה מבולבלת ובלתי בהירה, ושוב, סתרה את
20 הגרסה שמסרה במשטרה בערב האירוע המרכזי, כך בעמ' 17, שורה 15 ואילך:
21 "משך אותו. אני ירדתי הוא חזר אליו ומשך אותו בגדים עד לדירה, ככה ברצפה,
22 הוא גרד אותו, וככה, ואני נשארתי ככה. הוא משך אותו באירוע הזה בגדים, אני
23 לא זכרת מה היה שם משחו שקשרו לשיעור. מה שאמרתי שם שהיה בדירה שלנו
24 כמו שנים אחר כך, הוא משך אותו בשיעור וגם גרד אותו ואני נפלתי"

25 הנאשם מצידיו טען כי מדובר באירוע ישן, אשר איןנו זכר את פרטיו, אישר כי אכן היה זיכוית
26 בינו לבין המתלוננת, וכן אישר שימוש בגדיה.

27 בחזזה לאירוע המרכזי: המתלוננת טענה כי לא נצללה כתוצאה מהאירוע. בנוסף, טענה כי
28 במהלך האירוע ביקשה מהנאשם שלא ישאיר לה סימנים על הגוף. אמרה זו של המתלוננת
29 לכשעצמה מעוררת תמייהה רבה, ואין צורך להרחיב על כך.

בית משפט השלום באשדוד

פברואר 2020 26

ת"פ-16-64795 מדינת ישראל נ' ברסוקוב

1 מנגד, על גופו של הנאשם הופיעו חבלות, אשר לטענתו נגרמו לו כתוצאה מתקיפתה של
2 המטלוננטאותו. בעניין זה הוציא נ/י - דיסק המתעד את החבלות על גופו של הנאשם, וכן נ/
3 **4**. אישור רפואי מטעם הנאשם, נושא תאריך 20.11.13.

בעדותו בבית המשפט טען הנאשם כי נמנע מלפרט את הדברים במסגרת חקירתו הראשונה
נוכח סערת הרגשות בה היה מצוי, מותוך רצונו לשמר על פרטיותו. עוד טען הנאשם כי מלחמת
בושה, בחר שלא לציין בפניו רופאת המשפחה שלו את המקור לחבלותיו, אלא טען כי הוכחה על
ידי "מכרים". טענות הנאשם והסבירו מקובלים ומניחים את הדעת, ולחיזוקם יש להפנות
לכך שבמישך כל חקירתו של הנאשם משטרה מצין החוקר כי הנאשם בוכה (ת/1 שורות 10,
וכן עדותו של רן אברון, בעמ' 20, שורות 19-38).

13 אמנים הפניה לקבלת טיפול רפואי מצדיו של הנאשם נעשתה לאחר שה הנאשם הגיש את תלונו
14 במשטרה ביום 13.11.19, אולם ניתן להניח כי החבלות והסימנים המופיעים על גופו של
15 הנאשם בנ/1 הינם שטפי דם המופיעים לאחר מס' ימים, ולא נתגלו מיד לאחר האירוע, בעת
16 שנחקר לראשונה הנאשם במשטרה, במסגרת ת/1. למצער, התיעוד הרפואי ותמונה החבלות
17 של הנאשם מעוררים לעלה מספק סביר ביחס לגרסת המתלוננת, ותומכים בגרסת הנאשם,
18 באשר למכוות שהיכתה בו המתלוננת. לכך יש לצרף את העובדה כי המתלוננת לא יכולה היה
19 לטפל כל הסבר לחבלות אלה, הכחישה כי נגעה בנאשם וטענה כי אין לה כל ידיעה למקור
20 החרlutot שהוצעו בפניה.

21 זאת ועוד. כפי שפורט לעיל, מעדותה של המtolוננט ניתן היה להתרשם היטב כי באוטם
22 הימים מוכחתה הימה לקבל צו הרחקה כנגד האנשים, ולהרחקו מחייה.

23 אומנם, יתכן וניתן לראות בכך חיזוק לטענותיה אודות האלימות שנקט הנאש נגדה, אולם
24 לאחר שבחןתי היטב את עדותה כפי שהובאה בפני בית המשפט, סבורני כי ניתן למצוא בסיס
25 לסביר הטענה לפיה עיקר מטרתה של המתלוננת במועד הרלבנטי הייתה להביא לסיום
26 מערכת היחסים עם הנאש, ולהוציאו מן הבית, וזה הייתה הסיבה להגשת התלונה מצדיה,
27 כך שהוטל ספק במילויו גרסהו ביחס לאירועים, כפי שנטענו על ידה, שairyu בערב הגשת
28 המלונת.

29 כך, יתכן והמניע להגשת ה תלונה לא תהיה נועז בנסיבות אלימות מצד הנאש ובקשתה
30 של המתלוננת להרחקו ממנה על רקע זה, אלא בכך שבאותה העת המתלוננת שאהפה לסיים
31 את מערכת היחסים בין לבין הנאש ולהוציאו מן הבית, וזה יהיה הרקע להגשת ה תלונה
32 באופן ובויתו בו הוגשה.
33

בית משפט השלום באשדוד

26 פברואר 2020

ת"פ 16-09-64795 מדינת ישראל נ' ברסוקוב

1 בעודותה, מסרה המטלוננט כי לא יכלה להמשיך עוד לחיות עם הנאים, ו מבחינותה היה צורך
2 בשינוי מצב הדברים בין הצדדים (עמ' 11, שורות 32-32). המטלוננט אמנס ניסתה לטען כי
3 רצתה להגן על בתה מפני הנאים, אולם מיד לאחר מכן אישרה כי הנאים אבא טוב, ומעולם
4 לא פגע בבתם. מעודות המטלוננט לא עלה רושם כי ביקשה לסייע את מערכת היחסים עם
5 הנאים על רקע של אלימות, אלא שהמטלוננט חפצה בשינוי מאוחר ו**"איך אנחנו יכולים**
6 **להמשיך להיות ככה שאחנו לא מסתדרים, או אני זבת** (כך במקור, ציל: עוזבת) דירה זו
7 לא דירה שלנו, זה שכירות. אני בקשתי שהוא או אני נזוב... זה לא משנה היה לי. ממש.
8 זה פשוט להפסיק את כל הבעיות שיש לנו זה לא חיים נורמליים אנחנו לא מסתדרים
9 ביחד אז צריך לעשות משהו. וזהו. אני גם כתבתי מכתב בקשה למשטרה לבטל את ההליך.
10 **אנחנו ביחסים טובים היום**" (עמ' 11 שורה 18 ואילך).

11 לא ניתן להשתרור מן הרושם העולה מעודות המטלוננט לפיו אכן זו הייתה מטרת המטלוננט,
12 אשר לטענת הנאים אף קיבל יעוץ משפטי בנושא, ונעיצה גם בחברותיה, ועל מנת להשיג
13 מטרה זו, ולהרחיק את הנאים מן הדירה, נמסרו הפרטים כפי שנמסרו על ידה לשוטרים
14 אשר הגיעו למקום. המטלוננט לא הסתירה בעודותה, ומשarra במסגרתה מספר פעמים, כי זו
15 הייתה מטרתה, וכי סבירה שזו הדרך להשיגה (עמ' 11, שורות 15-16, שורות 22-24, עמ' 12
16 שורות 32-33, עמ' 16, שורות 9-7, עמ' 18 שורות 7-8).

17 המטלוננט ציינה כי פנה למשטרה בכתב על מנת לבטל את התלונה ולסגור נגדו את התקין.
18 זאת, לצד עדותו של הנאים כי המטלוננט, שנמצאת אליו ביום ביחסים טובים, הוודה
19 באזינו כי העילה עלייה על מנת להרחקו מן הבית.

20 מבלי לקבוע מסמורות בעניין, לדידי רצונה של המטלוננט להביא לשינוי במערכת היחסים בין
21 הצדדים, ולהרחיק את הנאים ממנה, מטיל צל על מהימנות התלונה.

22 הנאים, כאמור הגיעו לתלונתו למשטרה בחולוף כ- 3 ימים, ביום 19.11.13. איני סבורה כי
23 יש בכך כדי להטיל זופי בגרסתו שכן מחיקתו של הנאים למשטרה ביום האירוע עליה כי
24 הנאים ביקש להתייעץ עם עורך דין, אך הדבר לא נעשה, והנאים נחקר מבלי שמימוש את
25 הזכות לכך (ראה חקירתו רן אברון בעמ' 30 שורה 30 ואילך). לכן, עיתוי הגשת תלונתו אינו
26 פוגם במהימנות גרסתו, וזאת לצד התיעוד הרפואי ותמונה החבלות שהוגשו מטעמו.

27 להשלמת התמונה יש לציין את העדרן של ראיות מהותיות במאגר הראיות שהוצעו בפני בית
28 המשפט. כך לדוגמה, עולה כי בסמוך לאחר האירוע התקשרה המטלוננט אל חברותה, סיפרה
29 לה אודות האירוע וביקשה ממנה להגיע לדירתה, לשומר על בתה. כמו כן מתוך/3 עולה כי
30 החברה נותרה בדירתה הנאים והמטלוננט בעת שהמטלוננט נלקחה לתחנת המשטרה לצורך
31 .23

בית משפט השלום באשדוד

26 פברואר 2020

ת"פ 64795-09-16 מדינת ישראל נ' ברסוקוף

1 הגשת תלונתה, ולאחר שהנאשם חזר למקום וניסה להיכנס לדירה, הזמיןה את המשטרה
2 למקום. למורת זאת, החבירה לא הובאה לעדות ולא נחקра, ככל העולה מן החומר שהוצע
3 בפני. הימנעות מלהזכיר עדה זו רובצת לחובת המאשימה. כך גם לגבי טענתה של המתלוננת
4 כי סיפרה על האירוע הראשוני לחברה בשם דינה, אלא שגם חברה זו לא נחקרה ולא העידה
5 בפניה בימה"ש.

6 מכל אלה מותבקשת המסקנה כי יש להעדיף את גרסת הנאשם בהיותה מפורטת, עקבית,
7 ברורה, ונתמכת בתיעוד הרפואי של חבלותיו הון בבדיקה רפואית והון בתמונות, וזאת בגין
8 לגרסתה הכללית והמתפתחת של המתלוננת, המלאה בתמייה ממשית באשר למניע להגשת
9 התלונה, והכל כפי שפורט עד כה.
10

11 ואולם אף מגרסתו של הנאשם עולה, כי נעשה שימוש בכוח מסויים מצדיה נגד המתלוננת, בשני
12 האירועים המិוחסים לו בכתב האישום. ביחס לאירוע המרכזי הודה הנאשם כי משך בבדי
13 המתלוננת בניסיון להוציא מהדרו, והתגונן מפניה. ביחס לאירוע הקודם טען הנאשם כי
14 משך את המתלוננת בחגורתה בניסיון להחזירה לדירה.
15

16 באשר לאירוע הקודם, שארע כחמש שנים לפני האירוע המרכזי המתואר בכתב האישום,
17 הרוי שלא שוכנעתי כי מעשיו של הנאשם עולמים לכדי עבירה פלילית. גרסתה של המתלוננת
18 השתנה מספר פעמים כפי שפורט בסעיף 20 לעיל. מנגד, הנאשם טען כי משך את המתלוננת
19 בחגורתה חוזרת לביתם. לדידי, בא מקרה זה בגדיר זוטרי דברים, שכן עולה מן הנסיבות
20 המתוירות כמו גם מעדות המתלוננת כי הפגיעה בה, אם בכלל הייתה, ודאי אינה בוגדר "פגיעה
21 של ממש", המצדיקה מייצוי ההלך הפלילי. לכך יש להוסיף עלייל בעניין כבישת
22 העדות בגין אירוע זה, וכן את הצל הרובץ על מהימנות טוהר כוונותיה של המתלוננת בעת
23 פניה לתושה, נוכח עדותה כי בעת היא חפצה להרחקת הנאשם מהחיה, וסבירה כי עליה
24 לנ��וט בדרך בה נקטה.
25

26 באשר לשימוש בכוח של הנאשם נגד המתלוננת באירוע המרכזי, כפי שצוין לעיל, יש להעדיף
27 את גרסת הנאשם על פני גרסת המתלוננת, ומכאן, יש לקבל את טענתה של הנאשם כי فعل מתוך
28 הגנה עצמית.
29

30 סעיף 34 י לחוק העונשין, העוסק בסיג ההגנה העצמית, קובע:

31 "לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שהיה דרוש באופן מיידי כדי להזוויח
32 תקיפה שלא כדי שנשקפה ממנו סכנה מוחשית של פגיעה בחיו, בחרותו, בגופו
33 או ברכשו, שלו או של זולתו; ואולם, אין אדם פועל תוך הגנה עצמית מקום שהביא

בית משפט השלום באשדוד

פברואר 2020 26

ת"ג 16-09-64795 מדינת ישראל נ' ברסוקוב

1 בהתנגדותו הפסולה לתקיפה תוך שהוא צופה מראש את אפשרות התפתחות
2 הדברים.

סיגג ההגנה העצמית כרוכַ בקיום של שישה יסודות, כפי שנקבע בע"פ 4191/05 **אלטגאו נ'**
מדינת ישראל (25.10.2006): תקיפה שלא כדין, קיומה של סכנה מוחשית לפגיעה בנאש,
יסוד המידעות – שהמעשה יהא דרוש לשם הגנה והדייפת התקיפה באופן מיידי, ופסיק מיד
עם חלוף הצורך בכך, הנאש לא הכנס עצמו למצב בהתקנתו הפסולה, יסוד הנחיצות –
לא ניתן להדוף את התקיפה בדרך אחרת, יסוד המידעות – קיומו של יחס סביר בין הנזק
השיגג מסמלת ההגנה לריו הנזק הצפוי מן התקיפה.

1 בעניינו, מסר הנאשם גרסה מפורטת באשר להשתלשות האירועים בערב האירוע נשוא כתוב
2 האישום, ופירט כיצד ניסה להימנע מלקיים שיחה עם המתלוננת באשר לגורלו יחסיהם, מאחר
3 והיה שרווי שסערת רגשות. המתלוננת עמדה על קיומ השיחה, ולכן נכנסה לחדרו של הנאשם,
4 והוא ייו לאלאן לקיים את השיחה.

כפי שעולה מוחומר הראיות (משמעותים רפואיים ותמונהות) הנאשם נחבל בגופו, באופן התואם את טענתו כי המתלוננת הכתה אותו באגרופים בפניו ובגופו, כאשר מנגד, המתלוננת לא טעונה ומילא לא הציגה כל ראייה לנזק שנגרם לה, וכן לא יכולה להיות למסור כל הסבר לחבלות על גוףן של הנאשם.

במצבים דברים זה, התנהלות הנאים, אשר משך את המתלוננות בלבגדיה על מנת להרחיקה ממוני הינה סבירה, נחוצה,omidatiyah, ובאה כתגובה לתקיפה שהותקף על ידי המתלוננות, ועל כן יש לקבל את טענת ההגנה העצמית שהعلاה, בכל הנוגע להתנהלותו באירוע המרכזי המיחס לו בכתב האישום.

סוף דבר, מכל המפורט לעיל, מצאתי לנכון לזכות את הנאים מעבירות התקיפה המיוחסות ליברטר באנשים.

במהלך הנזירה ב'ג'ו וערנו תשע"ג, 24 גברואר 2020, במעמד הצדדים

תתיימה